

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 7 lutego 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad i trybu sprzedaży oraz cen biletów wstępu do kin.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) oraz § 7 ust. 1 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen za usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski z 1961 r. Nr 26, poz. 123, z 1968 r. Nr 6, poz. 32 i z 1969 r. Nr 10, poz. 94) oraz § 5 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały nr 184 Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1967 r. w sprawie wytycznych dla ustalania cen biletów wstępu do kin oraz organów właściwych do ustalania tych cen (Monitor Polski Nr 43, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 14 sierpnia 1967 r. w sprawie zasad i trybu sprzedaży oraz cen biletów wstępu do kin (Monitor Polski Nr 50, poz. 250) wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 1 dodaje się nowy przepis oznaczony lit. d) w brzmieniu:
„d) posiadaczom odznaki «Zasłużony Działacz Kultury»”,
- b) wprowadza się nowy pkt 5 w brzmieniu:
„5) Osoby wymienione w pkt 1 lit. c) i d) uprawnione są do nabywania biletów poza kolejnością.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *L. Motyka*

44

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 2 lutego 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie bliższego określenia stopni naukowych i tytułów naukowych w zależności od dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej, których te stopnie i tytuły dotyczą.

Na podstawie art. 1 ust. 2 i art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 lipca 1965 r. w sprawie bliższego określenia stopni naukowych i tytułów naukowych w zależności od dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej, których te stopnie i tytuły dotyczą (Monitor Polski z 1965 r. Nr 38, poz. 218 i z 1969 r. Nr 16, poz. 130) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
  - a) po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) nauk geograficznych”, a dotychczasowe pkt 5—8 oznacza się jako pkt 6—9;

- b) po pkt 9 dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) nauk politycznych”, a dotychczasowe pkt 9—16 oznacza się jako pkt 11—18;
- 2) w § 3:
  - a) po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) profesor nauk geograficznych”, a dotychczasowe pkt 5—8 oznacza się jako pkt 6—9;
  - b) po pkt 9 dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) profesor nauk politycznych”, a dotychczasowe pkt 9—20 oznacza się jako pkt 11—22.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

45

ZARZĄDZENIE PREZESA WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

z dnia 29 stycznia 1970 r.

w sprawie wydawania przez okręgowe urzędy górnicze zezwoleń na oddanie do ruchu podziemnego zakładu górniczego lub jego części.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w podziemnych zakładach górniczych (Dz. U. Nr 24, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. Okręgowe urzędy górnicze wydają zezwolenia na oddanie do ruchu:

- 1) podziemnego zakładu górniczego,
- 2) nowego poziomu lub oddziału wydobywczego w podziemnym zakładzie górniczym,

3) podstawowych obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z prowadzeniem ruchu w podziemnym zakładzie górniczym, wymienionych w załączniku do zarządzenia.

§ 2. 1. Zezwolenia określone w § 1 okręgowe urzędy górnicze wydają na wniosek kierownika ruchu zakładu górniczego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być złożony do okręgowego urzędu górniczego co najmniej na:

- 1) 2 miesiące przed zamierzonym oddaniem do ruchu podziemnego zakładu górniczego,
- 2) miesiąc przed zamierzonym oddaniem do ruchu poziomu lub oddziału wydobywczego w podziemnym zakładzie górniczym,
- 3) 14 dni przed zamierzonym oddaniem do ruchu podstawowych obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z prowadzeniem ruchu w podziemnym zakładzie górniczym.

3. W uzasadnionych wypadkach okręgowy urząd górniczy może skrócić terminy określone w ust. 2.

§ 3. We wniosku o zezwolenie na oddanie do ruchu podziemnego zakładu górniczego lub nowego poziomu w tym zakładzie należy powołać się na wydane uprzednio zezwolenia na oddanie do ruchu poszczególnych podstawowych obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z prowadzeniem ruchu (§ 1 pkt 3).

§ 4. 1. Do wniosku o zezwolenie na oddanie do ruchu (§ 1) należy dołączyć protokół odbioru technicznego, dokonanego zgodnie z przepisami szczególnymi, a ponadto — gdy wniosek dotyczy oddziału wydobywczego lub podstawowych obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z prowadzeniem ruchu w podziemnym zakładzie górniczym — również odpowiednią dokumentację techniczną, której zakres i tryb sporządzania oraz zatwierdzania normują przepisy szczególne

2. Protokół określony w ust. 1 powinien w szczególności obejmować:

1) stwierdzenie, że podziemny zakład górniczy, poziom w tym zakładzie, oddział wydobywczy, inny obiekt lub urządzenie, którego dotyczy wniosek, wykonane zostały zgodnie z dokumentacją techniczną, a wyniki dokonanych pomiarów i prób działania zgodne są z wymaganiami przepisów, norm i dokumentacji,

2) zezwolenie na rozpoczęcie ruchu próbnego (rozruchu) z podaniem jego warunków i wyników — w razie gdy ruch próbny (rozruch) jest wymagany przepisami szczególnymi.

3. Protokół określony w ust. 1 może być również przedstawiony okręgowemu urzędowi górniczemu po złożeniu wniosku o zezwolenie (§ 2).

§ 5. Okręgowy urząd górniczy może zarządzić przeprowadzenie ruchu próbnego (rozruchu) nawet w wypadkach, w których nie jest on przewidziany przepisami szczególnymi, oraz określić jego zakres, sposób kontroli nad przeprowadzeniem tego ruchu i uzależnić wydanie zezwolenia od uzyskanych wyników.

§ 6. 1. Okręgowy urząd górniczy wydaje zezwolenia określone w § 1 po stwierdzeniu, że uzyskane zostały wymagane przepisami szczególnymi zezwolenia, zatwierdzenia i dopuszczenia oraz że obiekt spełnia wymagania pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Okręgowy urząd górniczy może w zezwoleniu określonym w § 1 ustalić warunki prowadzenia ruchu.

§ 7. Zezwolenia określone w § 1 pkt 3 wymagane są również w razie istotnych zmian konstrukcyjnych oraz zmian warunków eksploatacji podstawowych obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z prowadzeniem ruchu w podziemnym zakładzie górniczym. Przepisy § 2—6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Wyższego Urzędu Górniczego: w z. M. Piątek

Załącznik do zarządzenia Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 29 stycznia 1970 r. (poz. 45).

WYKAZ PODSTAWOWYCH OBIEKTÓW I URZĄDZEŃ ZAKŁADU GÓRNICZEGO

1. Szyby i szybiki wraz z urządzeniami wyciągowymi oraz urządzeniami przyszybowymi na nadszymbiu i podszymbiu, wieże i budynki wieżowe do urządzeń wyciągowych wraz z pomostami łączącymi je z budynkami przyszybowymi.
2. Stacje wentylatorów głównych.
3. Rozdzielnie elektryczne wysokiego napięcia wraz ze stacjami transformatorowymi na powierzchni i pod ziemią oraz główne rozdzielnie niskiego napięcia na powierzchni.
4. Główne stacje sprężarek pod ziemią i na powierzchni.
5. Stacje pomp głównego odwadniania wraz z chodnikami wodnymi, osadnikami i rurociągami odprowadzającymi wodę na powierzchnię.
6. Centrale telefoniczne, dyspozytornie, urządzenia sieci łączności oraz alarmowania załogi poza oddziałami wydobywczymi i przygotowawczymi.
7. Urządzenia głównego przewozu lokomotywami pod ziemią z remizą lokomotyw, stacjami ładowania akumulatorów trakcyjnych oraz wszystkimi drogami i urządzeniami przewodowej trakcji elektrycznej poza oddziałami wydobywczymi i przygotowawczymi.
8. Urządzenia głównego przewozu oponowego pod ziemią.
9. Główne zbiorcze urządzenia przewozu linowego w wy-

- robiskach o nachyleniu do 45° pod ziemią.
10. Główne urządzenia odstawy urobku do szybu pod ziemią.
11. Urządzenia do hydrourabiania i hydrotransportu pod ziemią.
12. Urządzenia podsadzki hydraulicznej na powierzchni oraz pozaoddziałowe urządzenia podsadzki suchej pod ziemią (z wyjątkiem sieci rurociągów).
13. Stacje sprężarek wysokopięnych na powierzchni lub pod ziemią do urabiania powietrzem sprężonym metodą „Armstrong” łącznie z główną siecią rurociągów.
14. Główne składy smarów, olejów i innych materiałów łatwopalnych.
15. Stacje odmetanowania łącznie z główną siecią rurociągów.
16. Główne warsztaty podziemne.
17. Podziemne instalacje klimatyzacyjne.
18. Zakłady przeróbki mechanicznej i wzbogacania.
19. Lampiarnie.
20. Kotłownie.
21. Dźwigi osobowe, osobowo-towarowe, towarowe o udźwigu 2000 kg i wyżej, suwnice i żurawie o napędzie mechanicznym o udźwigu 1000 kg i wyżej.
22. Sztuczne zbiorniki wodne na powierzchni.